

A jövő tudósai

BEVEZETŐ

Tisztelt Olvasó!

A kutatók utánpótlásával – fiatal tudósokkal foglalkozó melléklet huszonegyedik számában elsőként *Kormos Dénes* országgyűlési képviselő foglalja össze a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei tehetséggondozó hálózat példaszerű működését. Ezt követően *É. Kiss Katalin* és *Péntek János* akadémikusok számolnak be az erdélyi „Fogadj örökbe” tehetségmentő programról. Végezetül pedig az

Aranyelme Tehetséggondozó Egyesületet mutatja be *Szűcs Imre*, az egyesület elnöke. Kérjük, ha a nők tudományban betöltött helyzetével vagy az ifjú kutatókkal kapcsolatos témában bármilyen vitázó megjegyzése, vagy javaslata lenne, keresse meg a melléklet szerkesztőjét, Csermely Pétert a csermely@puskin.sote.hu e-mail címen.

Csermely Péter
az MTA doktora

(Semmelweis Egyetem, Orvosi Vegytani Intézet)

A TEHETSÉGGONDOZÁS TÉRSÉGI HÁLÓZATI PROGRAMJA BORSOD-ABAÚJ-ZEMPLÉN MEGYÉBEN

A tehetséggondozás Borsod-Abaúj-Zemplén megyei hálózati programjának bemutatása előtt célszerűnek tartjuk, hogy kiemeljük annak a komplex feltételrendszernek néhány elemét, melyek alapvetően meghatározták a hálózat kialakításának tartalmi és szervezeti kereteit. A megye településszerkezetére jellemző az aprófalvas térségek túlsúlya. A 357 településből 138-ban a lakosságszám nem éri el az ötszáz főt, 81 községben ötszáz és ezer közé tehető a lélekszám. A kisiskolákban komoly nehézségeket okoz a szakos ellátás, a speciális fejlesztőmunkába bevonható szakemberek alkalmazása. Egyre növekszik azon tanulók száma, akik a szociokulturális hátrányok, il-

letve a részképesség hiányosságok miatt szakszerű segítséget igényelnek. A kisiskolák finanszírozási nehézségeiből adódóan a szakemberhiány mellett nehezen biztosíthatók azok az órakeretek, amelyek a jó képességű, tehetség-ígéretnek tekinthető tanulók fejlesztését szolgálják. Külön probléma az iskolai teljesítményben közvetlenül nem mutatkozó, illetve az akadályoztatott tehetségek felkutatása, fejlesztése. Számukra egy ilyen program az egyik leghatékonyabb esélyjavító tényező lehet.

Mindezek alapján a tehetségkutatást, tehetségsegítést nem csupán egy összetett pszichológiai-pedagógiai problémaként, hanem valódi társadalmi szükségletként értelmeztük. A térség versenyképességének fokozása szempontjából is meghatározónak tekintettük a meglévő képesség és tehetségpotenciál feltárását, segítségét és hasznosulását. Láthatóan ez egy olyan összetett, többtényezős feladat, amiben az oktatási rendszer fontos szerepet kap,